

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان آسیبپذیری بافت فرسوده‌ی شهر میناب در برابر زمینلرزه

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت بحران، دوره 5، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدعلی علوی - استادیار، دانشگاه تربیت مدرس.

محمد ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

بهمن نجف پور محمود آباد - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

عبدالله خالدي - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس.

خلاصه مقاله:

حوادث طبیعی بدون آنکه بشر قادر به تاثیرگذاری مستقیم بر آن باشد، اتفاق میافتد و زندگی اجتماعی آنها را به مخاطره میاندازد. ویژگی هر نوع بافت شهری در هنگام وقوع بلایای طبیعی در قابلیت‌های گریز و پناهگیری ساکنان، خدمات‌رسانی و کمکرسانی نیروهای امدادی و پاکسازی و بازسازی و حتی اسکان موقت تاثیر مستقیمی داشته است. بافتهای فرسوده علاوه بر ارزش تاریخی و فرهنگی به دلایلی از قبیل عدم رعایت معیارهای فنی و مهندسی در ساخت و ساز بنا و شبکههای ارتباطی ناکارآمد، بیش از سایر بافتهای شهری در معرض خطر زلزله قرار گرفته‌اند. مدیریت بحران در شهر و به‌خصوص بافتهای آسیبپذیر شهر نیازمند شناخت میزان و توزیع آسیبپذیری منطقه است. در تحقیق حاضر ارزیابی میزان آسیبپذیری بافتهای فرسوده‌ی شهر میناب در برابر مخاطرات محیطی (زلزله) به روش توصیفی تحلیلی مورد توجه قرار گرفته و از شاخصهای تاثیرگذار کالبدی، محیطی و جمعیتی برای تعیین پهنه‌های فضایی آسیبپذیر استفاده شده است. یافتههای تحقیق نشان میدهند که ۱۸ درصد از اراضی بافتهای فرسوده‌ی شهر میناب آسیبپذیری متوسط و ۱۲ درصد آسیبپذیری زیاد داشته‌اند و ۲۴ درصد نیز در معرض آسیبپذیری خیلی زیاد بوده‌اند که عمدتاً حول هسته‌ی قدیمی شهر قرار گرفته‌اند.

کلمات کلیدی:

آسیبپذیری شهری، حوادث طبیعی، بافت فرسوده، زلزله، میناب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429722>

